

linger her været fremsat Ønske om, at der maatte blive nedsat et saadant Nævn; hvor praktisk det kan være eller hvor stor Gavn det vil gøre i de virkelige Forhold, skal jeg ikke kunne udtale mig om, da det kun her foreligger i Forslag, men sikkert er det, at det paa den billigste og mest hensigtsmæssige Maade kan bidrage til at fjerne den Uoverensstemmelse, der kan opstaa, og derfor tror jeg, det er heldigt at indføre et saadant Nævn.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er Nr. 28 til § 10. Det indeholder en Bestemmelse om, hvem der skal fjerne afbrækkede Pæle. Det synes at være et ret ubetydeligt Forslag, men det er i Virkeligheden af Betydning. Hvis Pæle, der have været benyttede ved Redskaber, der have været udsatte i Efteraaret, faa Lov til at henstaa afbrækkede, maaske 1—2 eller 3 Fod under Overfladen af Vandet, og der intet Mærke er ved dem, kan der afstedkommes store Ulykker. Før det første kunne Fiskerne, naar de paa ny ville udsætte deres Redskaber eller drive med dem, faa disse ødelagte, og hvis en Baad om Foraaret eller Efteraaret, naar der er Storm eller høj Sø, kommer ind over en saadan Pæl, kan der afstedkommes den Ulykke, at Baaden bliver slaet i Stykker eller kæntrer, og Folkene om Bord kunne drukne. Udvalget foreslaar derfor, at den, der sidst har haft sine Redskaber staaende ved disse Pæle, skal afmærke dem, hvis han ikke kan faa dem op med det samme, og skal derefter optage dem, saa snart Vejret tillader det.

Ændringsforslagene Nr. 29, 34 og 37 Til § 11 angaa et af de Punkter, som det har voldet megen Besvær i Udvalget at opnaa Enighed om, idet man der indfører en Ret, der ikke haves nu. Det er ikke nu tilladt nogetsteds i vore Farvande at drive Fiskeri med Skovlvaad, medens man i Lovforslaget foreslaar, at det skulde være tilladt i Vesterhavet og for en Del i Østersøen, men ikke andre Steder. Udvalget har imidlertid ment, at man kunde gaa noget videre. Ifølge Oplysninger, der ere sendte til Udvalget fra Fiskere, og efter de Erfaringer, som Udvalgets Medlemmer selv have indhentet paa anden Maade angaaende denne Sag, er det oplyst, at det er et billigt og et godt fiskende Redskab,

og som Følge deraf mener Udvalget, at det ikke er rigtigt at forbyde Fiskerne at benytte det, særlig i de store Vande, som f. Eks. Kattegat, Store Bælt, Øresund og forskellige andre Steder. Man tillader sig derfor at foreslaa dette, dog maa Vaadene ikke være mere end 8 Alen i Længden og ikke mere end 6 Alen i Bredden, og Skovlene maa ikke være mere end $1\frac{1}{2}$ Alen i Højden og $1\frac{3}{4}$ Alen i Længden. Kun tillader man det ikke i de mindre Indvande. I alle de Vande, hvor der ifølge Lovens Kapitel 3 kan oprettes Vedtægter, har man overladt det til Fiskerne selv at bestemme, om de ønske Skovlvaad indførte eller ej, ligesom det selvfølgelig ikke er tilladt at drive med Skovlvaad i Limfjorden. Jeg tror ikke, at der kan opnaas nogen heldigere Bestemmelse i den Henseende end den, som Udvalget er kommet til. Jeg ved meget vel, at der er Fiskere i disse Vande, Kattegat, Store Bælt og forskellige andre Steder, som ere imod dette, men det er Fiskere med staaende Redskaber. De sige, at Skovlvaadene genere dem i deres Fiskeri i alt for høj Grad, og derfor ønske de ikke, at denne Tilladelse gives. Som det i alle Forhold har været Udvalgets Opgave i saa høj Grad som muligt at gøre Ret og Skel til alle Sider, saaledes tror jeg, at der her er truffen de Bestemmelser, der komme det rette saa nær som muligt. I de store Vande er der den største Plads til at drive baade med dette og med andre Redskaber, og naar man saa siger, at i de mindre Indvande maa disse Redskaber ikke komme ind, medmindre Fiskerne selv ifølge deres Vedtægter forlange og ønske det, tror jeg, man ikke kan komme Maalet nærmere i den Henseende. Endvidere har man i samme Ændring tilladt, at der udenfor Jyllands Vestkyst maa anvendes et lille Bomtrawl, dog ikke over 15 Fod i Længden, og ikke belastet med større Vægt end 40 Pd. Naar man er gaaet med til at tillade Bomtrawl der, er Grunden den, at Fiskerne ved Vestkysten sige, at Strømmen er saa stærk der, og Søen ofte saa høj, at de ikke kunne bruge Skovlvaad, og som Erstatning for, at andre faa Tilladelse til at benytte dette, mener Udvalget saa, at det vilde være passende, rimeligt og rigtigt, at de ved Jyllands Vestkyst faa Lov